

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znizana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejeman za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti stopne petit-vrste 6 kr., če se oznamilo enkrat tiska, 5 kr. če se dyakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Národní tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Gospodom volilcem glavnega mesta ljubljanskega!

Pri shodu ljubljanskih mestnih volilcev dne 30. avgusta t. l. je bil gospod

Dr. Alfons Mošé

kot narodni kandidat proglašen.

Volilci! Pridite gotovo vsi k volitvi v pondeljek dne 7. septembra t. l. in volite enoglasno gosp. dr. Mošéta za deželnega poslanca.

Bodimo složni in zmaga je naša!

Narodni volilni odbor za glavno mesto ljubljansko.

V Ljubljani 5. septembra.

V pondeljek zjutraj je volitev deželnega poslanca za Ljubljano. Ta list je torej zadnji, ki izide pred volitvijo. Slovenci v glavnem našem mestu nam morajo spričevalo dati, da smo svojo novinarsko dolžnost zvesto izpolnili, ko smo vsak dan ta teden budili volilce in opominjali, naj vrše svojo državljanško pravico in domorodno dolžnost. Ne moremo si kaj, da tudi še zdaj, v zadnjem hipu ne bi prosili vsacega Slovence, vsacega zavedenega domačina naj v nedeljo, ko ta list pride bralcem v roke in še v pondeljek zjutraj domače naše volilce prigovarja, da gredo voliti slovenskega naravnega kandidata dr. Mošeta; ako bi vsi slovenski volilci jutri prišli voliti, pa gotovo zmagamo! Mnogo volilcev je, ki bodo ali iz naturne apatije do javnosti, ali pa zarad tega doma ostati hoteli, ker se zamere boje ali pa jih noben znanec ne opozori. Take vzdignite in na volišče pripeljite! Za vsacega zavednega Slovence, ki ima volilno pravico pak je narodno izdajalstvo, če volit ne gre in tako s svojo pasivnostjo protivniku do zmage pomore.

Obrniti pa so moramo pri tej priliki še proti perfidnim izjavam „Tagbl.“ in „Laibacherice.“ Ta dva lista, katera sta samo glasila tukajšnje kazinske klike, osobno napadata našega kandidata in poštene mestne volilce zasmehujeta, ker se zavedajo svojih političnih in narodnih pravic in ker agitujejo za našega kandidata. Mi se nečemo spuščati v osobnosti, da-si bi tudi lehko vprašali, kaj tako velikega za deželni in mestni blagor pa je neki uže storil ta vaš gospod dr. Schrey itd. Niti njegova slavna djanja nijso nam znana, niti nijssmo slišali njegovih govorov, razen tega, kar je kot kandidat dal v „Tagblatt“ natisniti. In to so bile samo uže stokrat v „Tagblattu“ prežekane fraze.

Še bolj perfidno pa je „Tagbl.“ zavi-

janje naših člankov in hujskanje uradnikov in penzionistov proti naši stranki, kakor da bi mi hoteli sramotiti stran uradnikov, ko smo dr. Schreya imenovali kandidata ljubljanskih birokratov. Ako je „Tagblu.“ uradnik in birokrat eno in isto, potem se naj c. kr. uradniki „Tagblu.“ za ta lep kompliment zahvalijo. Birokrat je povsod sovražnik ljudske svobode; pravi uradnik pa, kakor zvest sin svojega naroda, se čuti kot del enega života z onimi, mej katerimi občje. Birokrat se ošabno nasproti postavlja ljudstvu ter hoče vladati nad njim kakor nad hlapcem; birokrat je vlažežen in smatra ljudstvo samo za mašino, ki bi se morala vrteti po njegovih nazorih o „omejenem razumu podložnikov.“ Uradnik pa želi v miru in spravi živeti mej svojimi rojaki ter z njimi složno delati za povzdrogo občnega blagostanja.

Ravno tako je z penzionisti. Med njimi poznamo poštenjake, katerim nikakor nij po volji sistematično hujskanje kazinske klike in te može tudi mi častimo. A ševelne agitatorje, ki so v našo deželo priomali samo da tukaj nemir delajo, je naša patrijotična dolžnost grajati, kakor zaslužijo.

Dr. Schrey je kandidat in glavni representant birokratske kazinske klike in besede svoboda in napredek se iz tacih ustres smešno glase. Zato pa smo prepričani, da se tudi mej uradniki in penzionisti najde dovolj mirnomislečih mož, katerim preseda kazinsko gospodstvo in ki ne žele, da bi stan uradnikov in meščanstvo si vedno kot sovražnika nasproti stala.

Razprava o zakonskej osnovi za ljudske šole.

V sledečem priobčujemo jezgro izgovor tistih narodnih zastopnikov v hrvatskem saboru, kateri so ali za, ali proti zakonskej osnovi o preustrojstvu ljudskega šolstva na Hrvatskem govorili. To storimo za-

voljo tega, da bode naše občinstvo poznalo dub, kateri vlada na Hrvatskem v šolskih in cerkevnih zadevah, ter da ga more prispolbiti z nazorji, kateri vladajo v teh zadevah pri nas Slovencih. Šolstvo je postalo tudi na Hrvatskem tisto borišče, na katerem ste država in cerkev hudo druga na drugo trčili. Cerkev brani šolo kot tist teren, na katerem je dosedaj celo samovlastno vladala, država si pa hoče ta teren osvojiti, ker je uvidela, da cerkev v šoli samo svoje sebične, ne pa državne namene brani. Pri nas je borba mej državo in cerkvijo glede šolstva tako izšla, da je cerkev bolj iz šole izrinjena. Na Hrvatskem uvedel se je pa z novo zakonsko osnovo v ljudske šole duvalizem t. j. država in cerkev razdelili stesi delokrog in upliv glede šolstva. Država si je vzela intelektualno izobraženje, ter puštila cerkvi moralni odgoj. Šoli pak je vzet konfesionalni značaj.

Poročalec zakonodavnega odbora je bil dr. Posilovič. Zadržaj njegovega govorja je v kratkem ta-le: Svrha osnove je napredek šolstva. V prvem paragrafu osnove je izrečeno, da se ima mladež religiozno in nravno odgojevati, da se imajo njene dušne in telesne sile razvijati, ter, da se ima v potrebnih za življenje naukih podučavati. Prvi odgojitelj v nravnosti je familija, potem pride cerkev z religijo, in nazadnje ljudska šola z naukom branja, pisanja in računanja. Mestjanske šole so za poduk v trgovinskih in obrtniških zadevah. Do sedaj je vladala „sistema scholarum elementarium“, katere glavno načelo je bila konfesionalna šola. Oblast nad šolami je bila v rokah duhovnih raznih veroizpovedanj. Šolski vspeh pa nij bil povoljen. Po ustanovah predležeče zakonske osnove prehaja šolska oblast od cerkevnih na državne urade. Država bode svojo oblast izvrševala po okrajnih šolskih nadzornikih in po mestnih šolskih odborih. Našo vlado bo to na leto kakih 15000 gld. stalo. Prihodnje ljudske šole ne bodo niti

konfesionalne, niti brezverske, nego obdržala se je neka sredina. Učitelji bodo postali neodvisni, ter bodo bolje plačani, nego so bili do sedaj. Naše duhovenstvo je sicer mnogo za šolstvo storilo, ker so pa duhovni z drugimi opravili dosta obloženi, nijsa v stanju vse svoje sile šoli žrtvovati. Glede vere bo tudi za prihodnje duhovenstvo neomejen gospodar v šoli. Veronaučne knjige so mu celo prepričene.

Janko Jurkovič, vladni zastopnik: Najvažnejše vprašanje je razmerje cerkve proti šoli. Vlada je to vprašanje v osnovi tako rešila, da se nijsa preskočila cela stoletja v zgodovinskem razvijanju šole, ter da se moderni duh v osnovi nij preširoko razkril. Po osnovi je šola produkt države in cerkve. Osnova ustanavljuje, kaj je v šoli državnega in kaj cerkevnega. Če bi osnova konfesionalnost v ljudsko šolo vpeljevala, bi bilo po nekih sremskih vaseh treba treh šol: katoliške, pravoslavne in protestantske. Država in cerkev naj bosti za ljudsko šolo oče in mati.

Vučetič, zagrebški kanonik, priznava sedanje nepovoljno stanje ljudskih šol in potrebo reformacije. Nepovoljno stanje ljudskih šol pa nij cerkev zakrivila, nego država sama je šole pohujšala, ker nij hotela cerkeve podpirati. Dokler je bilo še kaj vere mej ljudstvom, je bilo duhovenstvo spoštovan, in ena sama duhovnikova beseda je ljudstvo k delavnosti ispodbudila, odkar pa mej ljudstvom nij več vere, je tudi duhovenstvo svoj upliv in svoj ugled izgubilo. Osnova je zgoljni prevod zakona za ljudske šole v poprejšnje vojne krajini, in ta zakon je zopet cislajtansko dete. On ne verjame, da je cilj oslove religijozno in nравno odgojanje mladeži. Tudi Cislajtanska vlada je to za tamošnje šolske postave obečala, pa pogledimo kakšni so uzehi tam! Izkoreniti vero pomeni, upropastiti državo. Naša domovina se more ponositi s svojim duhovenstvom. Sedanja vlada se mu ima zahvaliti za svoj postanek. Duhovenstvo je ustvarilo akademijo in vseučilišče. Katolicizem je rešil Hrvatsko, naredil jo je svobodno in jako, in sedaj se za hvaležnost iz šole ven tišči.

Ivan Kukuljevič govori za osnovu; Nasprotniki oslove žele, da se pridrži cerkevni uplic v šoli, da se podučava v cerkevem duhu, v duhu srednjega veka, in da naj cerkev ima cenzuro nad šolskimi knji-

gami. V osnovi je izraženo načelo na prejevanja in ravnoopravnosti vseh deželnih veroizpovedanj, načelo pravičnosti. Po čeli deželi obsojuje se sedanji šolski sistem ker svoje veljavnosti še nikoli dokazal nij. Iz zdanjih šol pridejo otroci brezbožni. Nasprotniki oslove žele, da bi cerkev v šoli večje oblast imela nego država! Duhovni naj popuste od svojih dosedanjih privilegij glede šole. Cerkev naj ostane pri veronauku in pri veronaučnih knjigah, za posvetne nauke naj se pa ne briga. Duhovni nemajo otrok, kakor jih imamo mi, in za to je naše zanimanje in naša skrb za šole večje in bolj opravljano nego njihova. Duhovenstvu ostane še zmirom propovednica za podučevanje ljudstva.

Lehpamer, župnik iz belovarske županije govori proti osnovi: Težko je govoriti proti osnovi, katera je izšla izpod rok strokovnjakov, katerim se klanjam, katera je izšla od vlade toliko poštovane, in katero je baje celo Nj. Veličanstvo pohvalilo. Za to ker proti osnovi govorim me bodo časopisi „nacifrali“ kot mračnjaka, natražnjaka, rimca in bog ve kaj še vse. Kot duhoven in kot katolik pa imam dolžnost proti osnovi govoriti. Osnova jemlje cerkevi pravo, katero jej je dal bog in narod ter to pravo prenaša na državno oblast. Sicer je pa osnova neizvedljiva, ker nam zato sredstev manjka. Osnova vpeljuje v šolo verski indiferentizem. Bog je ustvaril dve oblasti: cerkveno in državno. Vsaka ima svoja prava. Človek ima dušo in telo. Duša je plemeniteja od telesa. Človek živi dvojno življenje: začasno in večno, za oboje je treba skrbeti. Odgoj duše, odgoj za večno življenje je vzvišenje nego odgoj telesa in začasnega življenja. Odgoj duše spada na pravo cerkve, odgoj telesa in začasnega življenja na pravo države. Ker pa odgoj za večno življenje odvisi od odgoja za začasno življenje, ima cerkev tudi pravo na ta poslednji odgoj. Cerkev se svojega prava odreči ne more, ker je za brambo tega prava mandatar božji. Cerkev se bo tedaj osnovi uprla, in cerkev je močna ter je uže v mnogih borbah zmagala. Osnova je pravična vsem drugim veroizpovedanjem v deželi, sam katolicizem je krivična, ker smejo druga veroizpovedanja konfesionalne šole ustrojivati, katolicizem pa ne. V nekonfesionalnej šoli se ne bo smelo moliti, ker bi moglo to protestantske otroke žaliti, ne bo smelo vi-

seti razpelo za voljo izraelitskih otrok. V §. 1. je sicer rečeno, da je temelj šole religija, nij pa rečeno katera religija. Da se ne žali nobeno veroizpovedanje, ne sme se šola temeljiti na nobeno veroizpovedanje. Brezverstvo širi se tudi uže mej našimi učitelji, pa tudi osnova samo zahteva, da bo učitelj glede vere indeferenten. Prihodnje ljudske šole bodo državni zavodi, strošek za vzdrževanje bodo pa občine nositi morale. To je nedoslednost.

Dr. Spun-Stričič: Za poduk mora država skrbeti. To je uže stari klasični svet spoznal. Pozneje je prepustila država podučavanje cerkvi. Resultat pa nij povoljen za državo. Cerkev je odgojivala sicer zveste verne, pa slabe državljanje. Skoz celi srednji vek borili ste se država in cerkev mej soboj. Cerkev požigala je svoje protivnike na grmada. Moderne države ne dajejo več privilegij, v njih vlada ravnopravnost. Denes rešavajo se vprašanja z umom in znanostjo, ne mečem in grmadami. Država je kulturna naprava in kulturni zavod. Kulturni napredok je njeni poklic, njena dolžnost, in dolžnost je pravo. Poduk je tedaj za državo dolžnost in pravo. Religija je pot do nравnosti. Cerkvena naloga je moralni, državna naloga intelektualni napredok: oboje sačinjava človek. Cerkev in država je duvališčen organizem za odgoj človeštva. Moralen pa sicer neumen kmet je cerkevi celo povoljen, nepovoljen je pa državi, katera ga hoče čem bolje izobraženega imeti. V šoli morate država in cerkev složno delati. Osnova šolske postave je dosta umerena.

Mihalovič škof v kratkih besedah izjavlja, da je proti osnovi.

Jagič župnik je sicer v celini za osnovo, neslaže se pa s poedinimi njenimi ustanovami, ter si pridržuje pri specijalnej debati zadavne nasvete predložiti. Kakšne nevarnosti za vero on ne najde v osnovi. Če bo pa učitelj kakšne nevarne dogme v šoli učil, ga bode uže cerkev zavrnila.

Govorili so nadalje kanonik Šuškovič in župnik Broz proti in Mrazovič in vladni zastopnik Jurkovič za osnovo, in nazadnje kakor je uže parlamentarna navada še poročevalc dr. Posilovič. Pri glasovanju je bila liberalna osnova z vsemi proti samo

(Dalje v prilogi.)

Listek.

Slovensko-nemški slovar.

„Anton Janežičev slovensko-nemški slovar. Drugi natis. Povsem popravil in pomnožil Julij pl. Kleinmayr“ je naslov novi knjigi, katera bode še tega meseca beli dan zagledala in tako živi potrebi in obči želji ustregla. Založila in natisnila jo je tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovci, kjer se bode tudi kujiga dobivala nevezana po 2 gld. 20 nov. in vezana 2 gld. 50 nov. Naročila sprejemajo ob enem vse slovenske knjigoteržnice. Mi že sedaj slovensko občinstvo opozorujemo na ovi slovar ter za danes ponatisnemo iz predgovora, ki nam je po priliki došel, sledeče:

„Štiri in dvajseto leto je uže preteklo, odkar je izdal verlozasluženi naš rojak, marjni jezikoslovec, prof. Anton Janežič svoj

„rečni slovar slovenskega in nemškega jezika,“ katero delo mu je — kakor sam pričoveduje — mnogo truda stalo. Od istega časa cem smo razen manjših besedovnih zbirk bili brez nove enake knjige in tudi Janežičev slovar je bil nekaj let povsem razprodan. Živa potreba se je čutila; po časopisih in v občevanji se je vedno in vedno poudarjala neobhodnost in goreča želja po enaki knjigi in to tem bolje, ker še sedaj slovensko-nemškega dela našega velikega slovarja, ki ga je nepozabljivi naš slovstveni podpiratelj, knjezoškof Anton Alojz Wolf slovenskemu ljudstvu v denarstvenem oziru mogočega storil, žalibog nemamo! Upati pač smemo, da bode v tej stvari kmalu boljše in gotovo se bode potem obširen, znaustveno dovršen slovensko-nemški del pridružil nemško-slovenskemu.

Oziraje se na obče želje, potrebe in nujnostne izjave je slavni odbor družbe

sv. Mohora, ki si je pridobil pravice izdajanja Janežičevih del, pričetkom lanskega leta sklenil obelodaniti drugi natis ročnega slovensko-nemškega slovarja in na to uredništvo, popravo, čiščenje in pomnožitev moji malenkosti izročil. Glede tega, da só mi tu živeči, izobraženi Slovani pomagati obljudili, kar so tudi vestno storili, prevzel sem težavno to delo in po skoraj dveletnem trudu dovršil.

Pri nujnosti izdelovanja, pri slabih v meni bivajoči moči in marsikateri drugi zapreki nij ravno zahtevati, da bi bilo delo povsem popolnostno; ali storil sem, kar mi je bilo mogoče pri mojih silah in željih, da ne brez nasledka ter tudi upam, da mi učenje presejevalec nekoliko izpregleda.

Jezik naš se je od leta 1850. pričenši močno opilil in v resnici smo „podali gladko mu rujo.“ Z ozirom na mogočni jezikovni napredek se je moralno prvo izda-

trem duhovenskim glasom za podlago špecialne razprave sprejeta. Mračnjaki torej tudi na Hrvatskem domovine neimajo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. septembra.

Ministerski predsednik knez Auer-sperg ne bode cesarja na češkem potovanji spremļeval; tako poročajo nekako malosrečno ustavoverni listi ter sebi in svojim vernim v tolažbo dostavlajo, da gre s cesarjem samo vojni minister. Drugi ministri pa ostanejo doma, baš da se tem potovanji vsaka politična pomemba vzame. Po naših poročilih se utegnejo, kakor smo uže povedali, v kratkem času vršiti važne spremembe v ministerstvu. Temu dokaz je očividni strah v ustavovernih krogih, kateri, kakor piščeta kanjo, čutijo v zraku nad soboj nekaj nevarnega, da si sami prav ne vedo, kaj jim žuga in od kod.

Mladočeški poslanci bodo v deželnini zbor stopili in tako doslednji ostali svojim političnim načelom, vsled katerih so bili izvoljeni. Dozdaj je samo sedem mladočeških poslancev, pa ideja činosti se bude širila po vsem Češkem in morda uže pri prihodnjih volitvah se bude gotovo množilo število mož, ki v nesrečnem pasivnem uporu spoznavajo glavni uzrok slabljenja in razruševanja opozicije zlasti slovanskih narodnosti.

Vnamje države.

Srbski knez Milan se je v Parizu mudil. Obiskal je maršala Mac-Mahona in oba skupaj sta potem bila na lovu v mayskem gozdu.

O najnovejši **russki** politiki sodi angleški „Pall Mall Gazette“, da bi utegnila s časom za Nemčijo nevarna biti. Na peterburgskem dvoru se bojujeti dve stranki, ena Nemcem prijazna, kateri pripadajo car in njegovi osobni priatelji ter nekaj ministrov, druga Nemcem protivna staroruska. Rojeni Rus sploh z nevoljo čuti in nosi vladanje nemškega upliva v ruski politiki in včasi staroruska stranka tako silovita postaje, da se jej mora celo sam car upogniti in svoje prijateljstvo do Prusije za čas zakriti. Končno pa bode vendar prišlo do resnega razpora in Francosko uže čaka na ta slučaj, da se potem maščuje nad Nemčijo. Rusija se velikansko oborožuje in bliža se dan, da se razruši edinost mej Peterburgom, Berlinom in Dunajem. Knez Gorčakov se jezi nad Bismarkom, kateri je krv slabega izida bruseljske konferencije. Tudi v španjskem vprašanji je Prusija delala brez Rusije. Čuti ruskega naroda so globoko rnarjeni in če se začne gibati sila narodnega duha

lehko postane močnejša nego najmočnejši samovladar.“

Na Kitajski meji delajo Rusi vojno cesto od Semipalatinskega do meje. Kitajski vojaki žugajo ruski provinciji Kuldža in stotik meje. Kitaj bi si rado podvrglo Jakuba Beka, prejšnjega emirja jarkandskega; tedaj je verjetno, da Jakub Bek stopi v zvezo z Rusijo da se obrani Kitajcem. „Times“ meni, da se mora potem tudi Angleška vlikati.

Na **Francoskem** se oborožujejo in popravljajo škodo na vojnem orožji, katero so imeli v poslednji vojski. Mac-Mahon je dal poskusiti novo mitraljezo, od katere si Francozi čudeže obetajo. Na enkrat pljuje ta morilni stroj iz sebe 70 strelov; nabasan pa je za dvajsetkrat streljati.

Kranjsko industrijalno društvo

nam je poslalo — ker so bile v slovenskih listih (tudi v našem) v dopisih z Gorenjskega večkrat tožbe proti njemu — sledeči sestavek da ga razglasimo:

„Kranjsko industrijalno društvo je od svojega početka za svojo nalogu smatralo, kako zmešane pravne razmere, ki so bile pri gorenjskih gozdih, tako rešiti, da bode zadovoljeno. Zato je precej po zedinjevanju fužin, po pogodbah z rudarskim erarom in kupljenji blejske graščine z lepo poravnala noter v prejšnje stoletje segajoče pravde o lastnini in o terjanji užitka na obširnih gori omenjenih gozdih, in zdaj ima za svojo daljšo nalogu, da tudi servitute, ki leže na njih in so po razsodbah gospodske potrjeni, reši po postavi, pravičnosti in tako brž kakor je mogoče. Ona je bila in je zmirom pripravljena take terjatve po dobrem potu poravnati, celo nekoliko z žrtvovanjem svojih interesov, in glede tega lehko pokaže na pogodbe z montanskim erarjem, s fužinami v gornjih in spodnjih Železnikih, z soseskami Bodešče, Ribno, Koritno, Dobrova, Bled, Rečica in Žaleče, kjer se je čez 2300 orarov odstopilo; razen tega so pogodbinski dogovori v teku z različnimi tacimi, ki imajo pravice v gozdih.

Uzrok, zakaj ti vspehi, ki gotovo niso majhni za takrat kar društvo obstoji, niso še večji bili, ne sme se iskat v pomankanji dobre volje od strani društva, nego samo v tem, da si niso vse občine dale dopovedati, kako objektivno razmere stojijo. Temu nasproti so bili različni vplivi in vsakovrstni osobni dobički. Glede tacih opravi-

čencev, nij torej društva nič drugačega ostalo, kakor s potom uradnega preiskavanja ravnatih in da se stvari čem prej mogoče razvijejo, tudi poznejša užitenska zahtevanja priznati. Kakor tudi industrijalno društvo v svojem interesu obžaluje, da razsodki o leta 1872 začetih preiskavanjih z eno samo izjemo, nijso še dovršeni, ravno tako malo se jej sme za to odgovornost nalagati, in ona se sme v dokaz te trditve z mirno vestjo sklicavati na slavno c. kr. lokalno komisijo za zemljivo odvezo v Radovljici.

Naloga, katero si je postavilo kranjsko industrijalno društvo z ozirom na svoje gozdnino posestvo, pa nij še pri kraji z ravno kar popisanim enim delovanjem, temveč ona ima uže od početka za svojo dolžnost v smislu gozdne postave z rednim gozdnim gospodarstvom nasproti stopiti uničevanju gozdov, ki se je začelo pod prejšnjo upravo.

Iz tega uzroka je društvo, da bi varovalo svoje gozde, omejilo sekanje drva za svojo potrebo tako, kakor prej nikdar nij bilo, in je svojemu potrebovanju oglja, ki je bilo vedno manjše zarad manipulacijskih sprememb, odpretja šote in kurjenja s premogom, ustrezala z vnanjim nakupovanjem. Ker se poleg tega nujnobezen les za kupčijo sekal, navadilo se je zadnja leta na porabljenje le onega lesa, ki se pri urejenem gozdnem gospodarstvu iz gozda odstraniti mora. Ob enem s tem varovanjem se je z velicimi stroški začelo pogozdovanje golih posékovij, ki segajo noter do leta 1848. V ta namen so se ustanovili dotične nasadne grede itd.

To z velikim potrošenjem denarja in truda urejeno gozdnino gospodarstvo pak je zaostalo v svojem uspehu daleč za tem, kar se je pričakovalo in je bilo ob enem eden izmed uzrokov, zavoljo katerih je na Gorenjskem deloma mej kmeti, nekovo razdraženje.

Ako se dotičnim dopisom v listih verje, bilo bi pomanjkanje drva in lesa glavni uzrok tega nemira; ali da ta uzrok nij veljaven za kraje, kjer ima kranjsko industrijalno društvo svoje posestvo, vidi se iz izkazov gozdnega urada, po katerem so se v preteklih letih, neračunivši posestva tržiške graščine in tamošnjih izkazov, sledeče kvantitete drva in lesa opravičencem oddalo: leta 1873 13.568 débl in 4671 $\frac{1}{2}$ sežnjev drva in

janje povsem prečistiti, pri katerej pričeli se je ob enem — kolikor je bilo mogoče — skrbelo za večjo preglednost in razvidnost.

Pri pomnožitvi mi je, razen moje lastne zbirke, v prvi vrsti zdatno pomagala bogata zbirka g. J. Šubiča, katero sem po dobrovoljnosti čestitega g. prof. mariborske gimnazije J. Majcigerja v rokopisu sprejel in primerno porabil.

Kakor bode vsacemu znano, se je v novejši dobi naš jezik tudi zelo obogatil glede imenoslovja ali terminologije, katero nam je samo upotrebovali, da dokažemo gibčnost in spremnost slovenščine za višje učne in vede. Kar je bilo na tem polju le mogočega, se je po precej natančni presoji pomnožiteljevi in drugih tu bivajočih Slovanov uvrstilo in more posebno dobro služiti učenikom in učenci se mili slovenski mladini. V podlago imenoslovnih izrazov so sledeče knjige služile: „Slovenska slovnica“, pf. Janežič; „Jezि-

čnik“ pf. Marn; „Prirodopis živalstva“, „Živali v podobah“, pf. Fr. Erjavec; „Prirodopis rastlinstva“, pf. Iv. Tušek; „Štiri letni časi“, „Rudninoslovje“, pf. Erjavec; „Fizika“, pf. Tušek; „Kemija“, pf. Erjavec; „Astromonija“, V. Ogriniec; „Geognozija“, pf. Zajec; „Zgodovina“, „Zemljepisna začetnica“, in „Občni zemljepis“, pf. Jesenko; „Slovenski zemljepis“, P. Kozler; „Zemljepisna začetnica“, Godina-Verdeški; „Geometrija“, Lapajne; „Metrična mera“; „Bojna služba“, Ant. Komelj; „Umno kletarstvo“ dr. J. Vošnjak; in še nekaj večjih in manjših del najnovejših in boljših pisateljev.

Pridejal sem ob enem, razen pomnožene zbirke nekaterih krstnih, zgodovinskih in mitologičnih imen, po mogočasti obširen spisek krajev, mest, trgov, slovenskih večjih vasij, gor in rek. Sprevidel sem sicer, da nij moč izdelati in kot dodatek slovarju priob-

čiti popolnem dovršenega, enacega imenika, ker mi je tu primanjkovalo nekoliko časa in nekoliko tudi prostora v knjigi sami, katera ima le biti ročni pripomoček za glavne, navadne potrebe v šoli, v uradu in domu. Končno sem dodal spisek nekaterih slovenskih pisateljev in pesnikov od pričetka Trubarjeve dobe do naših dni ter menil na ta način marsikomu ustreči, kateri se pričetkom bavi z našo slovstveno zgodovino. Poreč mi morda marsikdo, da bi bilo trebno vsaj glavnješa dela in zasluge posameznikov navesti — ali to nij bil moj namen, ker temveč enaka obravnavna in natančnejši popis spada v posebno ročno knjigo slovenskega slovstva, katera knjiga — kakor se čuje — bode kmalu beli dan zagledala in se potem gotovo pri vsacem Slovencu vselila.

Na ta način je torej druga izdaja nastale, da širi mej Slovenci omiko, jezikovo znanje, zavednost in ogreva njih srce za premile, lepodonečeglasove materinega jezika!

v letu 1874 12.116 debel in 5030 sežnjev drv za kurjavo.

Te svote so tem bolj pripravne, potrebe opravičencev bogato pokriti, ker posejujejo oni notorično subsidiarne gozdove, kateri se baš zdaj v škodo društvu grdo uničujejo.

Zatorej se ne more govoriti o revščini, ki bi bila nastala iz pomanjkanja drv, in je tedaj tem neodgovorneje, ker se godé kljubu temu jako razširjene gozdne pregrehe.

Tako je bilo v pretečenem mesecu juniju ne menj nego 330 gozdnih tativ dobljenih na 760 dejanjih in se je 741 debel brez pravice posekal.

Pri vsej mehkosti, katere se drže oblasti pri kaznovanji, mora se vendar kaznovati, in to je eden uzrok razburjenosti. Veliko dalje pak sega to, ker mora društvo zavolj pogozdovanja temu z vsemi postavnimi močki nasproti stopati, da bi se kozé pasle, kar je uže v državljanškem zakoniku in v gozdnih postavah ostro prepovedano.

Ne bode se društvu nalagal dokaz, da je koza v gozdnih krajih sploh, in na baš pogozdenih strminah posebno prav škodljiva žival, in da bi prevelika reja koz ravno toliko bilo, kakor če bi se lastina pustila. Da si traje boj zoper pasenje koz na družvenih tleh uže več stoletij in je dospel ob času velike cesarice Marije Terezije v izvrševanji došlih patentov in sicer vsled posebnega ukaza okrožnega urada do oskrbnika v Bledu tako daleč, da so se koze iz teh krajev popolnem odpravile, vendar se lehko po številkah dokaže, da se je pasenje koz v zadnjih dveh letih strašno pomnožilo.

Pač ja navada v goratih krajih zaznamovati kozo kot kravo in gojiteljico ubozih, dasiravno je bilo to večkrat kot nepotrjena predsodba dokazano in zadnjič tudi od g. c. kr. deželnega gozdnega inšpektorja za Kranjsko v njegovem letnem sporočilu do visokega kmetijskega ministerstva od 31. januarja 1873, poudarja veliko občno škodljivost te živali. K temu še prihaja, da na Gorenjskem nema ubožnejši del prebivalstva kôz, nego narobe da kakor zapisnik gozdnih oškodnikov kažejo, bogatejši posestniki cela krdela kôz kot dobiček nesočo pridobnino na tuje stroške drže, in se celo črede tujih kôz v rejo jemljo. Ravno tako se zgodi, da posamezni, ki niso nikdar v graščinskih

Moje delo pa nij končano, temveč še le sedaj hočem marljivo nabirati novega građiva in se z vsemi silami poprijeti prečiščenja ovrega slovarja, pri katerem delu mi bodejo gotovo tudi drugi, bolj izvedeni rojaki in prijatelji naše mile materinščine pomogli, spominjajo se narodnega izreka:

„Zrno do zrna pogača, kamen do kamena palača!“

To predgovor „slovensko-nemškemu slovarju,“ kateri je baje po gospodu uredovaljalu in pomnožitelji skoraj povsem drugačio in zelo pomnoženo obliko dobil. Obsegal bo de blizu 45 tiskanih pol, od katerih se sedaj uže zadnje stavijo; torej imamo upanje, da v dveh ali treh tednih „Janežič-Kleinmayr-jev slovar,“ mej slovenski svet pride. Z veseljem naj nam bude ovi ročni pripomoček za šolo, dom, urad in vsakdanjo potrebščino pozdravljen!

gozdih nobene pravice imeli kozovino gonijo v gozde.

Ker se je vsled pogozdovanja, ki pa dozdaj še nij doseglo po gozdnih postavah predpisane šestine, več delov gozdov po dolžnosti ogradi moralo, porabljo nekateri, katerim kakor se zdi, je v dobičku izpozvati splošno razdraženost in nezadovoljnost, ta slučaj in šuntajo pašne opravičence naj bi porečno poškodovali varovane prostore.

Od strani društva se je vse zgodilo, da bi se prebivalstvo prepričalo o postavnosti njenih naredeb. Ograje so se po § 10 in 14 gozdnih postavah natanko izkazale in se je to obče na znanje dalo; onim, ki imajo pravico pasti, ostaje še zmirom (neglede na posestvo graščine tržiške) 42.830 oralov graščinskega gozda za postavno dovoljeno pašo, ki se čisto nič ne brani. Kljubu temu je bilo na pr. v pretečenem mesecu junija 117 konj, 2258 rogate živine, 202 ovac, in v mesecu juliju 1874 40 konj, 2997 rogate živine, 3813 ovac dobljenih v varovanih prostorih, ki značajo le 3521 oralov, zraven tega pa še v juniju 2484 in v juliju 1224 kôz v varovanih ali drugih krajih gozda.

Te številke ne potrebujejo nobenega daljšega komentarja in ravnanje gozdnih poškodovalcev se ne more opravičevati, temmenj ker uprav z vandalsko divjostjo in hudobnosti proti vsakemu pogozdovanju delajo. Prigodilo se je, da je bila nasadna greda kar naravnost pokošena; drugokrat so bile na nekem nasadu mlade rastline izpuljene in odsekane in zaporedom je bilo v gozdu zapaljeno ter plodovi mnogoletnega, trudopolnega delovanja in prizadevanja so žrtva pobalinski samovolji enega trenutka.

Žalostne elementarne nesreče, katerih je zadnja leta tako veliko in katere so lepe kraje naše domovine opustotile, so v novič javno menje opozorile na velik pomen ki ga imajo gozdi za splošni blagor dežel. Kranjski industrijalni družbi torej nij treba tega še posebej dokazovati, a trditi sme, da je bodočnost Gorenjskega ne v malih meri odvisna od načina, kako bode društvo svoje gozdnino gospodarstvo uravnalo in da se more napredovanje uže začetega Krasa samo s tem ustaviti, da se pogozdovanje skrbno vrši.

S pomankanjem gozdnega ogledstva, in z neusmiljenim izsekavanjem gozdov, bilo bi ne samo kmetijstvo na Gorenjskem smrtno udarjeno, nego tudi industrija, posebno železniška industrija bi bila v nevarnosti, torej gorenjski strani velika škoda. Da pa ta ima svoje blagostanje gotovo le železninski industriji zahvaliti, dokazuje to, da fužine društvene samé en milijon goldinarjev za delavce in vozuške mej ljudi v promet spravijo.

Če bi se gozdi brezkončno uničevali in tako ta zaslužek usahnil, potem bi se ljudje pač morali iz dežele seliti, kakor zdaj nekateri ljudje kot za nasledek urejenega gozdnega gospodarstva slikajo, prej pa ne, kajti zdaj ima vsak, ki hoče delati, priliku dosti zaslužiti si.

Po tem objektivnem popisu pač ne treba pristavljiati, da razdraženost mej prebivalstvom nij na rāčunu industrijalnega društva pripisavati, ampak izvira iz umetno podkrovjavane agitacije, ki je posebno v zadnjem času močno pomnožila se. To je žalostna resnica, a ne more se čudna zdeti, ako so bili tisti, kateri bi morali ljudi podučevati,

sami mej gozdnimi poškodovalci uže večkrat zasačeni.

Kranjsko industrijalno društvo torej ne jemlje odgovornosti teh žalostnih razmer na -se in more le v svojem in v interesu dežele srčno želeti naj deželnih zbor in gosp. deželne vlade načelnik natančno preiskovanje in pregledovanje teh razmer naredi in kjer treba, pomaga.

Domače stvari.

— (Za c. kr. okrajne sodnike) so imenovani gg. Viktor Suppentschitsch državnega pravdnika namestnik za Postojno; Henrik Hayne, sod. adjunkt za Žužemberg; Gregor Žerov, sod. adjunkt v Litiji za Lož; Eduard Steská, sod. adjunkt v Loki za Zatičino; Eduard Deu, sod. adjunkt v Planini za Černomelj; Eduard Schrey, državnega pravdnika namestnik v Celji za Maribor, levi breg Drave.

— (Iz Postojnske okolice) se nam piše: V tukajšnji okolici je bil 4. septembra t. l. pri vojaških vajah pričujoč bivši vojni minister Kuhn; pri teh vajah so se vojaki jako dobro skazali.

— (Medveda) je ustrelil 2. sept. — kakor se nam piše — logarski adjunkt v Steinwand in bližo Toplic na Dolenjskem; preje je divja zver nekega kmetskega lovca na nogi hudo ranila. Kakor čujemo, nahajajo se še trije medvedje v razprostitem gozdu teh krajev.

— (Iz Dolenjskega) se nam piše o letini: Dolenjska stran je nekaj časa uže pri letini silno nesrečna — vendar stran ob Savi je še malo ohranjena. Letina tu je srednje dobră; nekaterih rečij je mnogo a drugih premalo. Ozimina je prav dobra in še tudi pomladanska setev je še precejšnja. Pšenica polna, debeja in čista, ječmen srednji, rež lepa (nij pozebla), ovsu dovolj, fižola malo (ne bode dozorel). Ajda kaže prav lepo; vendar je bila precej zaostala, krompir je droban in malo ga je. — Kartiče sadja je različno: črešpelj po nekaterih krajih vse polno, hrušek skor malo, a jabelk in orehov nič, ker je vse pozeblo; prediva tudi malo, mrve menj nego lani. — Visokejše vinske gorice so polne zdravega in debelega grozdja, a nižje so pozeble in skoro prazne. Grozdje je mehko in črno a kislo še vse; vendar upamo, da ga bode lepa jesen še osladila, drugače se bomo kislo držali pri pijači. Naj pristavim še to: Črešplje so velik faktor za Dolenjsko, in vendar se slabo sadé in množč. Treba bi vsakako kakega pripomočka, da bi se sadno drevje na Dolenjskem bolj kultiviralo. Gg. duhovniki in učitelji, vaša naloga je to, da ljudstvo podučite: prvi se tu raje vtikajte, nego tam, kjer vas nij treba — drugi pa kaj delajte za narod.

— (Vražna ženska.) Piše se nam: Posestnica M. D. iz Spodnjih Gameljuov je polna vraž. Pretečeni teden si je eno njenih krov po neorečnem padcu ali bog vedi kako zlomila križ. Omenjena žena obdolži precej neko ženo, da je kravi „naredila,“ ter se pelje v Cešnjice k nekemu Ostrižencu, kateri zna baje „zagovarjati“ in „narejeni živini“ pomagati. — Ta slepar čudno moli in končno pravi, da je vsej njenej živini „narejeno,“ ter je do tudi meke čudesne pomoke. — Kljubu temu so morali vendar dva dni pozneje kravo zaklati. Ali nij to nezaščitana bedarija?

Tujci.

4. septembra:

Evropa: From iz Pešte. — Mulaut iz Mödlinga. — Šiber iz Kamnika. — Jaklič iz Požuna. — Cejke iz Fürstentofla. — Blaut iz Trsta. — Prajnik iz Dunaja.

Pri **Sloani:** Rebel iz Dunaja. — Bašič iz Hrastnika. — Bizjak iz Brda. — Moro iz Vildona. — Apih iz Gorenjskega. — Paulus iz Sauerberga. — Nemec iz Dunaja. — Prohaska iz Znojma. — Gay iz Gorice. — Filipi iz Rubbie. — Boselli iz Gorice. — Brezovar iz Rusije.

Pri **Hallé:** Here, Galbraht, Stain iz Dunaja — Korniacek iz Bistre. — Marshall iz Dunaja. — Švarchuber, baron z gospo iz Trsta. — Dlaška iz Althofna. — Cattaglini iz Zadra.

Pri **Zamorei:** Bišner iz Senožeč.

Pri **carju avstrijskem:** Konrad iz Dunaja. — Pri **bavarskem dvoru:** Pohl iz Ptuja. — Glimel iz Žira. — Prokop iz Ptuja.

Poslano.

Vašem bolnim moč in zdravje brez leks
in brez stroškov po izvrstni

Revalesciere du Barry

v Londonu.

Nobena bolezen ne more izvrstnej Revalesciere du Barry zoperstaviti se in odstrani taista brez leka in brez stroškov vse bolezni v želodci, v živeh, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduhu, kašlj, neprabavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krv, sumenje v ušesih, medlico in blejanje tudi ob času nočnosti, scalno silo, otočnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom zopravljala se:

Spričevalo št. 57.942.

Gleinach, 14. julija 1873.

Vaše Revalesciere imam razen Bogu v mojih strašnih boleznih v želodci in čutnicah življenje zahvaliti.

Janez Godec,
provizor fare Gleinach,
pošta Pod goro pri Celovci.

Spričevalo št. 62.914.

Weskau, 14. septembra 1868.

Ker sem dolga leta za kronično bolezen zlate žile, na jetrah in zapor vsakovrstne zdravniske pomoči brez uspeha rabil, sem pribelal v svoji obupnosti k Vaše Revalesciere. Ne morem se ljubemu Bogu in Vam dovolj zahvaliti za dragi dar narave, kateri je za-me velika dobrota bil.

Franc Steinmann.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesciere pri odraslenih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalesciere-Biscuiten v pušicah à 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradeč bratje Oberanzmeyr, v Ljubljani Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Ljoniči Ludwig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovceh; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Tržne cene

v Ljubljani 5. septembra t. l.

Pšenica 5 gl. 30 kr.; — rož 3 gl. 40 kr.; — ječmen 3 gld. 10 kr.; — oves 1 gl. 80 kr.; — ajda 3 gl. 80 kr.; — prosò 3 gl. 20 kr.; — koruza — gl. 1 kr.; — krompir 2 gl. 40 kr.; — fižol 6 gl. 60 kr.; — masla funt — gl. 42 kr.; — mast — gl. 42 kr.; — špeh frišen — gl. 42 kr.; — mast — gl. 42 kr.; — jajce po 2^{1/2} kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govedine funt 30 kr.; — teletine funt 26 kr.; — svijnsko meso, funt 28 kr.; — sena cent 1 gld. 25 kr.; — slame cent — gl. 75 kr.; — drva trda 6 gld. 60 kr.; — mehka 4 gl. 70 kr.

Dunajska borza 5. septembra.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	71 gld. 75	kr.	
Enotni drž. dolg v srebru . . .	74	75	kr.
1860 drž. posojilo . . .	109	50	kr.
Akcije národné banke . . .	975	—	—
Kreditne akcie . . .	243	75	—

London	109	75	—
Napol.	8	81	—
C. k. cekini	—	—	—
Srebro	103	85	—

Darilo

dam vsacemu, kdor mi nažnanja, kdor je raznašal mojimi tovariši vest, da sem na neupošten način prišel do večjega kapitala. Jaz se za to zahvaljujem večjega terno dobitki vsled instrukcije gosp. profesorja R. v. Orlicé v Berolinu, Wilhelmstrasse 125, kjer vsak lečko povprašuje.

Gradec, 22. julija 1874.

(240)

J. Rieger.

Filijala štajerske eskompne banke v Ljubljani.

Podpisani zavod prevzema

Denarje na obrest

pod sledеčimi pogoji:

a) v giro-contu proti vložilnim in cheques-kujižicam, kjer se more vsakateri znesek od 5 gld. višje vložiti ter se do zneska 3000 gld. more vzdigniti, in sicer

s 5% brez obznanila,

s 5 1/2% proti 15dnevnu obznanilu

s 6% proti 90dnevnu obznanilu

v vsakaterih zneskih;

b) Proti kasnim pismom (Kassenscheine), glasečimi

se na ime ali na prinesitelja,

s 4 1/2% brez obznanila,

s 5 1/2% proti 30dnevnu obznanilu.

Uloge v giro-contu proti kujižicam in rabijenim kasnim pismom uživajo obresti od 1. julija 1873 dalje.

Filijala štajerske eskompne banke eskomptira dalje premenjave tržišča (Platzwechsel) in domicile do 150 dnij tekočega časa na Gradec, Dunaj, Trst, Celovec in druga domača tržišča, ako je tam banka ali bankna filijala, — ona preskrbuje komisijonsko nakupovanje in prodajanje vseh vrst vrednostnih papirjev in efektov kakor je kurs proti najbolj ceni proviziji, — prevzema v inkaso menjice in nakaznice za domača in tuja tržišča. (110-18)

Samostojno kreditno društvo tega zavoda daje kredite po statutnih določbah. *)

Filijala štajerske eskompne banke v Ljubljani.

*) Izpisi iz statut kakor tudi prosilni blanketi se na ustno ali pismeno zahtevanje dajo zastonj v pisarni tega zavoda.

Naturene mineralne vode

frišno natočene v vseh sortah

se dobivajo v

specerijski, materijalni, barvni, vinski, delikatesni in semenski prodajalnici

Petra Lassnika.

(151-12)

Prvi kranjski zavod za devanje na mrtvaški oder in za pogrebe

gosp. Franc Doberleta v Ljubljani.

Devanje na oder in pogrebi,

Devanje na mrtvaški oder in pogrebi tudi zunaj mesta

se precej po dobljenem ukazu točno oskrbe.

Mrtvaški ali parte-listi

eventuelni p. t. žaljuči prosijo, da blagovolijo natančni zapisnik onih izročiti, katerim se ima izročiti, da se ogne

in njih skrbno dopošiljanje ali eks-pediranje na izročene adrese se radovoljno oskrbe, za kateri namen se (253)

Oglasjenje v pisarni: Franciškanska ulica, štev. 8.

Jakob Murnik

V LJUBLJANI,

št. petersko predmestje, Globočnikova hiša,
kupuje po najviši ceni: **cunje vsake sorte, staro
žezezo, mesing (med), baker (kupfer), kositer,
svinec, cink i. d. r.**, in prodaje **perje** po naj-
nižji ceni. (234—4)

Znamenje časa!

Samo zavolj slabe kupčije

prodajam odslej tudi na drobno in sicer zelo pod pridelavno ceno
eno fino moško srajco s travérpsi gl. 1.70; 1.90; 2.20.
eno " spleteno za gostijo ali ples gl. 1.90; 2.20; 2.50.
ene gatje iz planinskega platna 95 kr.; gl. 1.10.
eno fino korseto za gospe, fantazijsko ali spleteno gl. 2; 2.50; 3.50.
šest platnenih robcev gl. 1; 1.50.
dvanaest parov nogovic (schweissanger) gl. 1.10; 1.50.

Naročila iz dežele se proti podvzetju natančno in zvesto
izvrše; nepovšečno se brez ovire zamenja.

Naročila na debelo dobrodo zraven najnižjih cen še rabat.

Pri naročilih zadostuje, da se pošte mera v centimetribh ali
pa s kako nitjo. (233—2)

Samo pri J. Deutsch,

Dunaj II. Bezirk, Cirkusgasse Nr. 3.

Učiteljska in podučiteljske službe

so razpisane v tem okraji in sicer:

a) Učiteljska — na enorazredni slovensko-nemški šoli v **Preborji** z letno plačo 550 gld., prostim stanovanjem in eno veliko ujivo v poboljšek.

b) Podučiteljski — na dvorazrednih slovensko-nemških šolah v **Kozjem** (Drachenburg) in na **Planini** (Montpreis) z letno plačo 480 gold., oziroma letno remuneracijo 360 gold.

c) Podučiteljske — na dvorazrednih slovensko-nemških šolah v **Pilštanji** (Peilenstein), v **št. Petru** pod sv. Gorami (St. Peter bei Königsberg) in v **Podsredi** (Hörberg) z letno plačo 440 gld., oziroma letno remuneracijo 330 gl.

Prosilci za eno teh služeb naj uložijo svoje molbe na dotične krajne šolske svete do 15. septembra po predpisanim potu.

Okrajni šolski svet v Kozji
(Drachenburg), (225—3)
dne 14. avgusta 1874.

Podučiteljska služba

na dvorazredni slovensko-nemški šoli na **Bizeljskem** (Wisell) z letno plačo 440 gold. je do 10. septembra za namestiti. — Ako se za definitivno podelitev te službe nikdo ne oglaši, se bo pa začasno podelila z letno remuneracijo 330 gold. in 100 gold. osobne priklade. (224—3)

0 kr. šolski svet v Brežicah (Rann)
dne 14. avgusta 1874.

Fantje na košto

se vzemo pod prav ugodnimi pogoji in dobro izrejo pri podpisanim na **Potjanah** hišna št. 70. (251—3)

Jožef Fatur.

Oznanilo.

Po dovoljenji visoke deželne vlade od 17. julija t. l. štev. 3754 so v **Sodražici** dosedanji semnji, katerih je eden bil na pondeljek pred 12. sušcem, drugi 22. julija, in tretji na 15. oktobra, — prestavljeni za vse prihodnje čase, vsi 3 semnji na četrtek, to je, na četrtek pred 12. sušcem, drugi pred 16. majem, in tretji pred 15. oktobrom za obhajati.

V Sodražici, 3. sept. 1874.

Janez Fajdiga.

Lekarna Piccoli „k angelju“

v Ljubljani, dunajska cesta št. 79.

Zdravniške droge, kemični in farmacevtični proizvodi na debelo in na drobno.

Naročila zunaj Ljubljane se naglo izvršujejo proti poštnemu povzetju in stroške za imbalazo in ekspedicijo itd. trpe gospodje komitenti. Prodajalcem se daje navadna nagrada.

Edina zalog za Kranjsko sledenih artikeljnov:

Izleček iz Chine in Coke.

Najboljši dozdaj znani želodčni likér. Moj izleček, ki je narejen na podlagi teh dveh predmetov in iz najboljšega blaga, ki mi prihaja od vira, me deva v stan, da ponudim občinstvu in zdravniški vedi zdravilo, katero se more smatrati za eno najboljših sredstev, da se odpravi slabost življenja, katera se kaže v razdraženosti živev; da se odzene lenoba, ki zavira reproduktivno zmožnost; da se pospeši cirkulacija, da se olajša prebavljivost, in da se poda različnim organom in členom nova moč in novo življenje. Cena flaše 80 kr.

Pravo norveško doršovo jetrno olje,

naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno.

Posebno se rabi to bergensko doršovo olje proti revmatičnim bolečinam, proti sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam.

Cena originalne flaše 80 kr. a. v.

Voda lancasterske lileje. (Lancaster's Lily-Water.)

Liljeva voda je v elegantnem svetu tako rabljen toaletni predmet, da bi bilo vsako hvaljenje odvisno.

Le to je pri tem neobhodno potrebno, da se (70—13)

Šumeči prah, škatlja — gl. 30 kr.
Trakov za pok, s pravim angleškim jeklenim peresom za male otroke eden 1 " 20 "
— za dečke, eden 1 " 40 "
— za može, eden 1 " 80 "
— " z okinčano paloto, posebno fini in elegantni . . . 2 " 40 "
Prsniki klobuk iz gumielastike, eden — " 40 "
Klistirne brizgalke, za otroke, ena 1 " 60 "
Irigatérji iz medi, za samoklistiranje, fini in elegantni, eden . . . 6 " — "
Pravo borovnisko žganje, flaša 50 "
Repinčeve olje za ohranjanje las, flaša 50 "
Žepne klysopumpe, s plehasto omarmico, za samoklistiranje, ena . . . 3 " — "

Da se zavaruje vsako ponarejevanje, prosijo se gospodje komitenti, da se pri nakupovanju obrnejo naravnost na lekarno

opozorijo nežne konsumentovke na to, da si izberejo dobro kvaliteto.

Rabljenje in izkušnja boste pokazale jasno, da je ena najboljših sort lilijske vode brez dvoma ona; ki je znana pod imenom lancasterska lilijska voda.

Ta voda dà koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnih gub, ter naredi, da vidoma zgnejo.

Ta se rabi, da se preženò pege in mozoli, in da ozdravi naglo poke, katere se naredè zaradi suše ali negladka. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toaleto, zaradi česar jo po pravici vse dame, katerim je za lepoto mari, visoko cenijo in rabijo.

Cena flaše 1 gld.

Izleček iz tamarinde, v praznoti koncentriran.

To zdravilo izredno oživilja in je izvrstno sredstvo proti nakopičenji žolčja in gnujlobi, ako se v manjših delih jemlje, ako pa se jemlje v večjih, potem pa na lahko naprej goni, pa telo zato ne boli in nema nobenih težav in neprijetnosti, zaradi česa je zdravniki pri vnetji želodca in čev rabijo, kjer se je celo pri lahnih odganjalnih sredstvih batì vznemirjenja. Pri vnetji drobi, pri žolčnih, žlezastih in gnijih mrzlicah, in pri krvnih tokih pač batì bolnika nij prijetnejše pijače, nego je moj izleček, in ne boljše, ako je treba utolažiti večkrat tako hudo žejo.

Cena flaše 10 kr. a. v.

Životna esencija, flaša — gl. 10 kr.
Životni balzam po Seehoferji 1 Fl. — " 10 "
Mandeljnova moka (namesto žajfe) za olejšanje in ohranjenje kože, 1 paket — " 10 "
Po vsem svetu znane Menotti-pastile, nezmotno sredstvo proti kašljiju, škatlja — " 75 "
Mlečne pumpe, ena — " 80 "
Materne brizgalke z ravnim nasadom — z vpognenim gumijevim nasadom Oksfordska esencija, ces. kr. izkl. priv. S to imenitno esencijo se v enem trenotku ozdravi najhujša zoba bolečina, flaša — " 50 "
Pravi Seidlitzovi prah, škatlja — " 80 "
Pagliano-sirup iz Florence, zdravil-

Nezmotljivo sredstvo proti mrzlici,

gotovo zdravi proti vsaki prenehalovalni bolezni.

Uspeh mojega zdravila je pa izkušena istina, in vsak bolnik, ki bo sam na sebi to zdravilo poskusil, se bode vesel prepričal, da je najkrepkejše in najgotovejše sredstvo zoper mrzlico med vsemi dozdaj zanimimi. Mrzlica, ki se je s tem ozdravila, se ne povrne, in zdravje vzveté iz nova, ne da bi se slabši nasledki čutili, ki so pri rabljenju enakih zdravil navadni.

Flaša košta 80 kr. a. v.

Zobje in zobno meso.

Snažnost ust in zob je z lepoto in zdravjem človekovim tesno zvezana.

Zobje ki se ne snažijo vsak dan, razširajo neprijeten, večkrat zelo hud duh, se večkrat prevelejo z nelepo, večkrat umazano rečjo, in jih počasi kostno jedenje tako napade, da prouzročujejo najhujše bolečine in se z njimi ne da zvečeti.

Kot prvi nasledki tega sta slabo prebavljenje in shujšanje.

Od vsega tega obvaruje vsakdanje rabljenje moje ustne vode in mojega zobnega prahú, kajti ta dva produkta služita osobito za to, da se ojači zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se ohrani zdrav duh sape in naravna barva zob, da se zavaruje pred kostnim jednjem, pred zobnim kamenom, ki je zobi glazuri tako nevaren.

Cena flaše ustne vode 60 kr., škatlja zobnega prahú 40 kr. a. v.

stvo za očete, ali domači zdravnik, flaša 1 gl. — kr.
Rajzjev prah, ekstrafin, nežnim konsumentovkam priporočen za najboljši kvalitet, prijeten duh in nizko ceno, 1 škatlja — " 40 "
— 1 paket — " 10 "
Sesalne cevke, ena — " 10 "
fina ena — " 20 "
Sesalna flašica, popolnem garnirana, sè sesalno cevjo, ena — " 80 "
Suspenzoriji, iz najfin. platna eden — " 40 "
elastični, iz svile, po šibno fini pa elegantni — " 80 "
Štejec kapljic s flaçonom v etuisu eden — " 60 "
Uretralne brizgalke, ena — " 40 "